

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/818-3/2012.

Erkezett: 2013 MARCH 29.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] indítványozó, a [redacted] korábban csatolt meghatalmazás alapján eljáró [redacted] [redacted] [redacted] útján, a T. Alkotmánybíróság előtt 93/D/2011. korábbi ügyszámon és (az Alkotmánybíróság Kezelő Irodájától telefonon) kapott szóbeli tájékoztatás alapján) IV/818/2012. sz. jelenlegi ügyszámon folyamatban lévő, alkotmányjogi panasz elbírálására irányuló eljárásban – Magyarország Alaptörvényének hatályba lépése alapján - az alábbiakkal

egészítjük ki

a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszunkat.

Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2). bekezdés c) és d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. törvény** (a továbbiakban: Abtv.) 26. §-a, 27. §-a és 43. §-a alapján tisztelettel

kérjük,

hogy a **T. Alkotmánybíróság** állapítsa meg, hogy a **19/2005. (IV. 22.) Fővárosi közgyűlési rendelet** – az alább megjelölt, Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: **Alaptörvény**) egyes rendelkezéseibe ütközés miatt – **41. §-ának (2). bekezdése és 53. §-a Alaptörvény-ellenesek (korábban alkotmányellenesek voltak) és az Abtv. 45. §. (4). bekezdése** alapján az Abtv. 45. (1)-(3). bekezdéseiben meghatározott időponttól eltérően **határozza meg az Alaptörvény-ellenes jogszabály hatályon kívül helyezését**, illetve az alapbeadványunkban is megjelölt **perünkben** (Budai Központi Kerületi Bíróság **14.Pg.XI.22.549/2009.** és Fővárosi Bíróság **1.Gf.75.447/2010.**) **történő alkalmazhatóságának visszamenőleges kizártságát, továbbá az Abtv. 43. §. (1). bekezdése alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 14.Pg.XI.22.549/2009/9. sz. és a Fővárosi Bíróság 1.Gf.75.447/2010/3. sz. ítéletének Alaptörvény-ellenességét megállapítani és a bírói döntéseket (határozatokat) megsemmisíteni szíveskedjen.**

Az alkotmányjogi panaszunk érdemi indokolásaként – Magyarország Alaptörvényének hatálybalépésére tekintettel - az alábbiakat adjuk elő.

Az általunk Alaptörvény-ellenesnek tartott és a fenti perben alkalmazott rendelkezések a következők.

A Fővárosi Közgyűlés 19/2005. (IV.22.) Főv. Kgy. rendeletének 41. §. (2). bekezdése:
 „(2) A várakozási övezetekben közúti várakozóhelyeken díjfizetés nélkül várakozó gépjármű tulajdonosának a (3). bekezdésben meghatározott türelmi idő letelte után várakozási díjkülönbözetet és pótdíjat kell fizetnie. Az azonos helyen várakozó gépjárműre, üzemidőben, díjfizetés nélküli várakozás miatt csak egyszer lehet várakozási díjkülönbözetet és pótdíjat kiszabni.”

A Fővárosi Közgyűlés 19/2005. (IV.22.) Főv. Kgy. rendeletének 53. §. (2). bekezdése:
 „(2) A díjfizetés nélküli várakozás miatt kiszabott pótdíj mértéke:
 a) öt naptári napon belüli befizetés esetén az adott területre érvényes egyórai várakozási díj tíszerezese,
 b) öt naptári napon túli befizetés esetén az adott területre érvényes egyórai várakozási díj húszszorososa.”

2/1.

A fenti önkormányzati rendelet (továbbiakban: **Ör.**) megalkotására a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15. §. (3). bekezdése (továbbiakban: **Kkt.**), továbbá a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 63/A. §. h) pontja (továbbiakban: **Ötv.**) alapján került sor.

Álláspontunk szerint az Ör. fenti rendelkezései **Magyarország Alaptörvényének** alábbi rendelkezéseibe ütköznek:

” ...
ALAPVETÉS

...

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

...

M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

...

32. cikk (3). Az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.”

a) Az Alaptörvény XXVII. cikkében rögzített helyváltoztatás szabadsága többet jelent a mozgás fizikai értelemben vett szabadságánál, a mozgásszabadság a személyi szabadság egyik megnyilvánulása, amely magában foglalja a közterületen való helyváltoztatás szabadságát is. A közlekedéssel összefüggő lényeges garanciákat, közvetlen és jelentős korlátozásokat az Alaptörvény I. cikkének (3). bekezdése alapján csak törvény állapíthatja meg, ahogy ezt a korábban hatályban volt Magyar Köztársaság Alkotmánya (a továbbiakban: Alkotmány) 8. §. (2). bekezdésében foglaltak kapcsán a T. Alkotmánybíróság már megállapította (3/1998. (II.11.) AB határozat). A T. Alkotmánybíróság az alapbeadványunkban is megjelölt **148/B/2005. AB határozatában** kifejtette, hogy „...a helyváltoztatás és azon belül a közlekedés szabadságának szabályozása tehát akkor alkotmányos, amennyiben gyakorlásának garanciáit, korlátozásának feltételeit, és terjedelmét törvény rendezi, a megfelelő felhatalmazás alapján megalkotott részletszabályok kiegészítő jellege mellett.”

A Kkt. értelmében az önkormányzat a közút kezelője, aki mindenki számára köteles biztosítani a tulajdonában lévő közút közlekedési célú használatát.

A közterületi parkolás a közterület közlekedési célú használata.

A T. Alkotmánybíróság más határozatában rámutatott, hogy a közhatalmi jogkörben eljáró közútkezelő önkormányzat – az alkotmányos értékek mentén – szabályszegés esetén közlekedésrendészeti intézkedés (kerékbilincs) alkalmazását írhatja elő, közlekedésrendészeti, avagy más közigazgatási hatósági jogkör gyakorlására azonban csak az arra jogszabályban feljogosított szerv jogosult, gazdasági társaság nem.

A Kkt. fent megjelölt rendelkezése csak a várakozással kapcsolatos díj és pótdíj megállapítására vonatkozó felhatalmazást rögzíti, valamint meghatározza a fizetési kötelezettség elmulasztásának esetére a szolgáltató cég által követendő eljárást.

A Kkt. az Alaptörvény fenti rendelkezéseivel ellentétesen nem rendezi egyértelműen a közútkezelő személyét, csak általánosságban jelöli meg az önkormányzatot, nem ad útmutatást arra, hogy milyen módon és körben jelölheti ki a közút kezelője a várakozásra díj ellenében igénybe vehető közterületeket, **és különösen a szankcióként megjelölt díj (pótdíj) jogi jellege és mértéke tekintetében sem tartalmaz rendelkezést.**

E szabályokat viszont törvény helyett az Ör., illetve a később hasonló szabályozást rögzítő újabb önkormányzati rendelet tartalmazta, amely **álláspontunk szerint ellentétes az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseivel.**

b)A Kkt. és az Ötv. fenti felhatalmazó rendelkezései azon túl, hogy érintik az Alaptörvény XXVII. cikkében rögzített alapjogot, az **Alaptörvény M cikkére is visszavehető szerződési szabadság jogát korlátozzák.** Az Ör. rendelkezései **korlátozták szerződési szabadságunkat** azzal, hogy meghatározták az általunk igénybe vett közterület várakozási díját és különösen pótdíját. A T. Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy „a polgári jogi viszony keretei közötti közszolgáltatás esetében a jogállamiság alkotmányos elve alapján az önkormányzati szabályozáson számon kérhető kötelezettség a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűsége. A díj mértéke nem szakadhat el a nyújtott közszolgáltatástól, azaz nem lehet önkényes.” (26/1997. AB hat., 1122/B/1996. AB hat.)

Mindebből tehát az következik, hogy a Kkt és az Ötv. fent megjelölt rendelkezései az Alaptörvény B) cikk (1). bekezdésébe ütköznek. Egyrészt azért, mert a törvényi rendelkezések a fővárosi közgyűlés (önkormányzati képviselő-testületek) jogalkotási jogkörét önkényessé teszik, másrészt mert a felhatalmazó rendelkezések nincsenek tekintettel az önkormányzatok létező gazdasági érdekeltségére és a fogyasztókat védeni hivatott árhatósági funkciójára. A T. Alkotmánybíróság a **148/B/2005. AB határozatában** már megállapította, hogy „a korlátok nélküli és a közszolgáltatások biztosításának speciális körülményeit figyelmen kívül hagyó felhatalmazás ellentétes az Alkotmány 2. §. (1). bekezdésével”, így mi is hivatkozunk a korábbi Alkotmány ugyanezen tárgyú szabályozásával szinte egyező megfogalmazású alaptörvényi rendelkezés alapján a támadott jogszabályhelyek Alaptörvény-ellenességére.

c)A T. Alkotmánybíróság a 17/1998. (V.3.) AB határozatában egyértelműen megállapította, hogy az önkormányzat helyi közügyekben kifejezett törvényi felhatalmazás nélkül, kiegészítő jelleggel alkothat magatartási szabályokat, azok azonban nem lehetnek ellentétesek országos szintű szabályozással. A fővárosi közgyűlés az Ör. megalkotásakor nem helyi közügyekben, hanem delegált jogkörben járt el. Ezért a felhatalmazó rendelkezések T. Alkotmánybíróság által korábban megállapított alkotmányellenessége kihat a felhatalmazáson alapuló jogszabály alkotmányosságára, Alaptörvény-ellenességére is. Ebből a szempontból tehát álláspontunk szerint az **Alaptörvény B) cikkének (1). bekezdésébe és 32. cikk (3). bekezdésébe ütközik az Ör. (a 19/2005. (IV. 22.) Fővárosi közgyűlési rendelet) 41. §. (2). bekezdése és 53. §-a, továbbá azok konkrét perben történt alkalmazása is.**

2/2.

Az alapbeadványhoz korábban csatoltuk az alkotmányjogi panasz tárgyát képező bírósági ítéletek másolatait. Azok alapján is megállapítható, hogy az ítéletekkel szemben további jogorvoslattal nem élhetünk. A perben egyébként a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] felperes (továbbiakban: felperes) keresetet terjesztett elő velünk szemben 16.630,- Ft parkolási díj és járulékai megfizetése iránt.

